

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РАЙОН

ІМ. Д. Г. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 88 (1878).

ВІВТОРОК, 16 липня 1974 року

Ціна 2 коп.

ВІДЗНАКА МІСТА-ТРУДІВНИКА, МІСТА-ВОЇНА

Урочисто і радісно відзначає Полтава своє 800-річчя. З біографією цього міста зв'язано чимало яскравих сторінок історії нашої країни. Одна з них — Полтавська битва, під час якої воїни трьох братніх народів — російського, українського і білоруського відстояли свободу, честь і незалежність нашої Батьківщини. Безсмертною славою вкрили себе сини всіх народів Країни Рад біля стін древнього міста і в роки боротьби з фашистськими загарбниками.

З великим натхненням нинішнє покоління полтавців примножує чудові традиції. Готуючись до ювілею рідного міста, його трудівники багато зробили для того, щоб порадувати Батьківщину новими досягненнями (Закінчення на 2-й стор.).

З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

КОМСОМОЛЬЦІ І МОЛОДЬ РЕСПУБЛІКИ
УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ 50-РІЧЧЯ
ПРИСВОЄННЯ КОМСОМОЛУ
ІМЕНІ ВЕЛИКОГО ВОДЯ

КІІВ, 12 липня. (РАТАУ). Сторінки героїчної слави вписує в біографію Радянської Вітчизни Ленінський комсомол — бойовий авангард нашої молоді. Нині у його вихованців різних поколінь, у корчанинів 70-х років велике свято — п'ятдесят років тому на VI з'їзді РЛКСМ комсомолові було присвоєно ім'я вождя і вчителя трудящих Володимира Ілліча Леніна. Разом зі своїми ровесниками з усіх братніх республік значенню подію відзначають юнаки і дівчата України.

З особливим піднесенням настроєм молоді трудівники стали сьогодні до верстатів, вивели на поля комбайнів. День ювілею вони оголосили днем ударної праці на кожному робочому місці. Тисячі комсомольсько-молодіжних колективів успішно виконали підвищені соціалістичні зобов'язання, домоглися рекордного виробітку. Сотні тонн надпланового вугілля видали за зміну шахтарі міста комсомольської слави Краснодона, по-корчанинськи потрудилися молоді робітники Шепетівки, будівельники стану «3600» і Дніпрогесу-2, трудівники лавів Київщини, Кіровоградщини, Миколаївщини, Полтавщини, білий студентський будівельний загонів. Країні металурги республіки — переможці другого етапу ленінської вахти трудової доблесті видали на «Запоріжсталі» ювілейну плавку дружби, в якій взяли участь молоді майстри вогненної професії з братніх республік.

В цей день відбулось багато цікавих зустрічей молоді з ветеранами комсомолу, незабутніх розмов з тими, хто в буремні революційні роки створював перші комсомольські осередки, хто мав велике щастя бачити вождя, слухати його промову на III з'їзді РКСМ. Саме така зустріч відбулась у Центральному Комітеті комсомолу України. Виховання різних поколінь тепло вітали секретарі ЦК ЛКСМУ, члени бюро Центрального Комітету, кращі молоді виробничники міста-героя.

Разом з ветеранами Комуністичної Спілки Молоді України комсомольці прийшли до пам'ятника В. І. Леніну, що височить у центрі міста в оточенні струнких тополь.

Цей факел, мов естафету, проносимо над світом не одне покоління радянської юні. З ім'ям Леніна йшли на трудові звернення зв'язці Комсомольська-на-Амурі і Дніпрогесу, грудню ставала на захист Вітчизни молодь вогняних сорокових років, показували приклад трудового ентузіазму підкорювачі цілинні і космосу, з ним ім'ям прокладають величну магістраль і ятирочки — БАМ посланці комсомолу усіх радянських республік.

Біля пам'ятника вождю застигла почесна варта юнаків і дівчат, піонерів. До підніжжя монументу встановлюються корзини живих квітів від ЦК ЛКСМ

(Закінчення на 2-й стор.).

В день Всесоюзного суботника дівчата із Кіровограда ської азуттєвої фабрики допомагали шефам — хліборобам колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району.

На фото: бадьорий пастрій у азуттєвників: шефи будуть задоволені їх роботою.

Фото Ю. ДІВАНШКОВА.

Всесоюзний комсомольський суботник — праця ударна!

За традицію

В день комсомольського суботника наші хлопці трудилися із особливим завзяттям. Хорошого настрою, бойового ентузіазму надало ще й те, що напередодні дізналися: наша бригада у змаганні серед комсомольських молодіжних тракторних бригад Кіровоградщини виборолла третє місце. Хлопці не залишали свої робочі місця поки, як завжди в дні комуністичних суботників, не виконали півтори норми.

М. ТИТАРЕНКО, грунтокорсг комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

І ветерани, і молоді

В день Всесоюзного суботника на підприємстві Світловодська підхопили ініціативу «Комсомольці всіх поколінь — на суботник!».

Комсомольсько-молодіжна бригада токарів заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР, де бригадиром Іван Велічко, працювала в цей день із законomenлених матеріалів. Кожен з них зобов'язався дати по півтори змінні норми, а коли підбили підсумки, то виявилось, що хлопці виконали завдання на 160 процентів.

А на дільниці товарів широкого вжитку цього ж підприємства вперед вишла бригада М. Шинкєрецького, яка виконала

змінні норми на 130 процентів.

О. ШЕВЧЕНКО, інструктор Світловодського міського комсомолу.

Дійсно — ентузіазм

Славно потрудилися в цей день комсомольці Кіровоградського району міста Кіровограда. На чотирнадцяту годину суботного дня молоді робітники заводу радіовиробів Тимофій Волков і Володимир Іонов виконали три змінні завдання, а бригада Миколи Нечипоренка та Володимира Леоненка з цеху № 11 — два завдання.

Значних успіхів добились токарі Сергій Жаданов,

Микола Калина, бригада Івана Господаренка з цеху № 21.

На дванадцяту годину комсомольсько-молодіжна бригада Миколи Буденкова із ремонтного заводу «Укрсільгостехніка» виконала норму на 140 процентів. Комсомольці і робітничка молодь підприємства зібрала 2,2 тонни кольорового металу на суму 518 карбованців.

Радували цього дня і молоді будівельники міста. Муляр Наталя Цурикова з БУ-2 «Кіровоград-важбуду» зміни завдання виконала на чотирнадцяту годину. Такий приклад показали молодий муляр Анатолій Бабич і ветеран комсомолу столяр Г. Т. Федотов.

НАГОРОДА КЛИЧЕ ДО НОВОГО ПОДВИГУ

УРОЧИСТІ ЗБОРИ, ПРИСВЯЧЕНІ 100-РІЧЧЮ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ТА ВРУЧЕННЮ КОЛЕКТИВУ ОРДЕНА ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

100-річчя заснування ведучого в області підприємства машинобудівної промисловості заводу «Червона зірка» вилилося у велике торжество робітничої

гвардії Кіровоградщини, всіх трудящих. 13 липня в Зеленому театрі Кіровоградського міського парку Перемоги відбулися урочисті збори робітників, ін-

женерно-технічних працівників і службовців заводу, присвячені цій знаменній даті.

Місця в президії займають члени бюро обкому партії, виконкому обласної Ради депутатів трудящих, представники міських і районних організацій міста, передовики виробництва підприємства, гості.

Учасники зборів з великим піднесенням обирають почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Збори відкриває секретар парткому заводу М. О. Ковіка.

Вносяться прапори орденоносного підприємства. Хвилиною мовчання учасники зборів вшановують пам'ять сотень червонозорівців, які віддали своє життя в роки Великої Вітчизняної війни за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

Слово надається першому секретареві обласного комітету Компартії України М. М. Кобильчаку.

— Свято червонозорівців, — відзначає тов. М. М. Кобильчак, — це свято всіх трудящих області. Говорячи про (Закінчення на 2-й стор.).

Перший секретар обкому Компартії України М. М. КОБИЛЬЧАК вручає грамоту про нагородження орденом Жовтневої Революції заводу «Червона зірка».

Фото В. КОВПАКА.

НАГОРОДА КЛИЧЕ ДО НОВОГО ПОДВИГУ

(Закінчення).

Трудовий шлях заводу, ми говоримо про трудящих, про ведучу силу — робітничий клас, про мудрість Комуністичної партії Радянського Союзу, її ленінського Центрального Комітету.

М. М. Кобильчак говорить про славу історію підприємства, його революційні, бойові і трудові традиції. Потім він зачитує Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження заводу «Червона зірка» орденом Жовтневої Революції. До прапора заводу, біля якого стали директор підприємства К. С. Курцев, секретар парткому М. О. Ковіка, секретар комітету комсомолу С. Вишницький, ветерани, переможці змагання, він прикріплює орден Жовтневої Революції, поряд з орденом Трудового Червоного Прапора.

Від імені обкому партії, обкомкомуну М. М. Кобильчак щиро вітає весь колектив двічі орденосного підприємства з високою урядовою нагородою, бажає нових успіхів у праці і житті, висловлює впевненість, що червонозорівці не пошкодують сил для здійснення поставлених партією завдань повної механізації сільськогосподарського виробництва, збільшення випуску машин, поліпшення їх якості.

М. М. Кобильчак вручає вітальний вітальний адрес, Почесні грамоти та Грамоти Президії Верховної Ради УРСР, якими нагороджено групу червонозорівців.

У своєму виступі директор заводу К. С. Курцев від імені тисяч трудівників підприємства висловив велику подяку Комуністичній партії Радянського Союзу, Радянському урядові, Компартії України і урядові УРСР за високу нагороду, якою відзначена самовіддана праця колективу «Червоної зірки».

Говорячи про історію підприємства, промовець підкреслює значення героїчної боротьби робітничого класу, який

внес гідний вклад у перемогу Радянської влади на Кіровоградщині, відстоював її завоювання в роки громадянської і Великої Вітчизняної воєни, ударною працею над випуском високопродуктивних машин допомагав колективізації сільського господарства, а нині робить все для того, щоб виконати завдання партії по технічному переозброєнню сільськогосподарського виробництва. Він називає імена ветеранів підприємства, наставників, робітничі династії, правофлангових дев'яти п'ятиріччя, представників молоді робітничої зміни. Сотні червонозорівців уже нині виконали плани п'ятиріччя, з цим завданням справилися окремі бригади. Приклад Героїв Соціалістичної Праці І. О. Шиша, О. О. Кошурка, орденосців Л. В. Чернеги, М. Скліфуса, В. Недопаса та багатьох інших говорить, що червонозорівці прагнуть плодами натхненної праці уславити рідну Вітчизну.

На трибуні — ветеран заводу, кавалер ордена Леніна С. І. Ковальов. Він говорить про невтомну працю старшого покоління червонозорівців, які заклали славі трудові традиції в роки перших п'ятирічок, билися на фронтах минулої війни, небачений ентузіазм виявили у післявоєнну відбудову.

Як слово-відповідь прозвучали на зборах хвилюючі виступи Героїв Соціалістичної Праці електрозварювальника І. О. Шиша, бригадира комсомольсько-молодіжної бригади кавалера ордена «Знак Пошани» Віктора Недопаса, які на яскравих прикладах показали, що традиції червонозорівців у надійних руках.

Колектив заводу зі 100-річчям і високою урядовою нагородою вітають заступник міністра тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР Б. Ф. Пстухов, директор Одеського заводу імені Жовтневої Революції І. В. Ліптуга, головний агроном колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району Б. М. Гранат.

Червонозорівці тепло привітали піонери.

Учасники зборів одностайно, з великим піднесенням приймають вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів Союзу РСР та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Раді Міністрів Української РСР. В цих документах двічі орденосний колектив заводу «Червона зірка» запевнив, що всі свої сили, творчу енергію віддасть боротьбі за успішне втілення в життя накреслених XXIV з'їзду КПРС.

Для учасників торжества було дано великий концерт колективів художньої самодіяльності підприємства.

З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

(Закінчення).

України, Київського обкому, міськкому та райкомів комсомолу.

Святково прикрашений зал Будинку політичної освіти Київського обкому партії. Сюди, на зустріч з ветеранами комсомолу, делегатами III та VI з'їздів, присвячену 50-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна, зібрався представники молоді столиці республіки — передовики і новатори виробництва, переможці ленінської вахти трудової доблесті, відмінники навчання.

На кумачовому полотнищі золотом сяють шість орденів, якими Батьківщина відзначила героїв і трудові звершення передового загону молоді. Під склепінням залу заклічно звучать фанфари. На сцені, у променах прожекторів — постаті юнаків і дівчат у будовниках, гімнастерках і робочих спецв'язках, які символізують єднання комсомольських поколінь. Лунають вірші та пісні про громадянську та Велику Вітчизняну війни, марну творчу працю. На екрані оживають сторінки історії радянського комсомолу. Бурхливими ослесками зустрічають присутні кінокадри виступу Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ.

Вноситься прапори Київської обласної та міської комсомольських організацій.

Вступним словом зустріч відкриває перший секретар обкому комсомолу А. М. Сунур. Він говорить про успіхи юнаків і дівчат Київщини у виконанні плану визначального року п'ятиріччя, якими вони зустріли піввіковий ювілей присвоєння комсомолу імені Леніна. 170 тисяч молодих робітників і колгоспників, майже п'ять тисяч комсомольсько-молодіжних колективів області беруть участь у русі «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!», понад 1700 бригад, ланок, цехів здобули звання колективів комуністичної праці, більш як дві тисячі молодих грудівників працюють вже в рахунок 1975 року.

Своїми спогадами про історичну подію — присвоєння комсомольській організації імені вождя поділився делегат VI з'їзду ВЛКСМ С. М. Білоусов.

Сцену заповнюють дівчата, які приносили на цю зустріч запашний коровай, випечений з зерна врожаю 1974 року.

На трибуні — перший секретар ЦК ЛКСМУ А. М. Гіренко. Він поздоровив учасників зустрічі з славним ювілеєм. Підготовка до свята, відзначення промовець, вилучалася в республіці у яскраву демонстрацію відданості молоді справі В. І. Леніна. На підприємствах і будовах, в колгоспах і радгоспах народилося десятки цінних патріотичних починань, тисячі представників майже шестимільйонного загону комсомолу України достроково виконали своє п'ятирічне завдання.

А. М. Гіренко від імені присутніх запевнив рідну Комуністичну партію, Центральний Комітет, що комсомольці і молодь Радянської України, вірні ленінським заповітам, і далі віддаватимуть всі сили, знання, енергію боротьбі за втілення в життя грандіозних планів партії, рішень XXIV з'їзду КПРС.

Під час зустрічі кращим молодим виробничникам і представникам учнівської молоді були вручені комсомольські квітки.

З великим піднесенням прийнято листа Центральному Комітету КПРС.

***

У цей же день в усіх містах і селах республіки на честь 50-річчя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна відбулися мітинги і зльоти молоді, зустрічі з ветеранами партії і комсомолу. У будинках культури і клубах розгорнуті виставки, присвячені героїчному шляхові комсомолу, з успіхом пройшли конференції і суспільно-політичні читання «З іменем Леніна — 50 років».

(РАТАУ).

ГОЛОВНА РИСА — СПАДКОЄМНІСТЬ

Цей день був радісним і хвилюючим. Зранку сотні юнаків і дівчат Кіровограда в святкових колонках рушили до пам'ятника засновнику Комуністичної партії Володимирі Іллічу Леніну, щоб ще раз засвідчити вірність його заповітам, дати клятву і надалі не звертати з ленінського шляху.

А потім в цехах і дільницях, у клубах молодь стрічалася із делегатами перших комсомольських з'їздів, з комсомольцями старших поколінь.

Міський Палац культури імені Компаніцької. На вечір, присвячений 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, прийшли представники партійних і радянських організацій, громадськості обласного центру.

Вечір відкрив перший секретар міськкому комсомолу М. Соколянянський.

З доповіддю про 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна виступив перший секретар обкому комсомолу М. Скляниченко.

— Наше свято, — сказав доповідач, — вилучилося в яскраву демонстрацію відданості комсомольців і молоді Кіровоградщини справі В. І. Леніна. Тисячі молодих трудівників області влучилися у змагання за право достроково рапортувати про виконання плану п'ятиріччя. Сотні юнаків і дівчат Кіровоградщини вже завершили свої особисті плани. Натхненні глибоким програмним виступом Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ, молода зміна нині на передових рубежах, в єдиному пориві — по-ленінськи вчитися, працювати і жити.

— Ми вимірювали своє життя не роками, а результатами виконаної роботи, — говорить комсомолець 20-х років І. К. Матусевич. — Спадкоємність поколінь — прекрасна риса нашої дійсності. Я горджуся комсомольцями сімдесятих років, які гідно несуть прапор Леніна.

З трибуни пролунали слова ветерана комсомолу К. Д. Баранша, Р. Г. Набок. На вечорі виступив завідувачий відділом пропаганди і агітації Кіровоградського обласного міськкому партії А. І. Ніцой. Присутні тепло вітали переможців огляду комсомольських організацій міста на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Учасники вечора прийняли вітальні листи Центральному Комітету КПРС та Центральному Комітету Компартії України.

П. КУЦЕНКО,
сценар «Молодого комунара».

ЦЕ ДРУГІ ЖИВІ КОМСОМОЛЬЦІ З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЧАПАЄВА КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ МІКОЛИ ІЛІЯШЕНКА. З НЕТЕРПІЛИМ ЧЕКАЄ ВІН ТОГО ЧАСУ, КОЛИ ВИВЕДЕ У ЗАГІНКУ СВОГО КОМБАЙНА.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ОБЛАСНИЙ КОНКУРС МОЛОДИХ ТОКАРІВ

ПРИЗ — У ВАЛЕНТИНА КОЧЕРЖИНА

НА КОНКУРС молодих токарів, який відбувся 6 липня на новому майданчику Кіровоградського заводу радіовиробів, прибули кращі молоді спеціалісти області.

На флагштоці змайорів прапор змагання, присвяченого цього року 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, піднятий переможцем минулорічного конкурсу робітником заводу тракторних гідроагрегатів Василем Гринем.

Ознайомившись із умовами конкурсу, якими передбачалась складність практичного завдання на рівні вимог до спеціалістів 4 розряду, молоді токарі одразу ж вступили в змагання. Перша група, отримавши креслення, стала за верстати. Друга група юнаків почала готуватися до екзамену з теоретичної під-

готовки. Кожен із квітків мистецтва у собі тріг питання технічного характеру та одне з економіки й організації промислового виробництва.

Окинувши поглядом розпашілих за роботою хлопців, під зміленими руками яких верстати наповнили цех напруженим, загодженим гулом, важко було передбачити, хто стане переможцем. Претендентом на перше місце був кожен. Бо кожен з них, зосереджений і метко-оких, окрім постійної і наполегливої роботи над підвищенням своєї кваліфікації, пройшов ще й багату передовим досвідом школу наставництва.

І немає сумніву в тому, що Володимир Швидкий із заводу тракторних гідроагрегатів та Микола Капустя з Олександрійського заводу ППО, які достроково справилися з завданнями четвертого ро-

ку п'ятиріччя, завдячують виробничими успіхами насамперед своїм незмінним наставником М. Г. Курінному та В. К. Кобраченку.

Нелегко було визначити дочасу і сильніших в теоретичних знаннях. Бо всі учасники конкурсу — члени гуртка комсомольської політосвіти «Основи економічних знань», окремі — студенти технікумів та інститутів. Тому членам комісії, яка приймала екзамен з теоретичної підготовки, довелося не лише якнайважливіше вислукувати відповіді, а ще й поставити кожному з виробничників ряд додаткових запитань.

Із практичним завданням першим упорався Володимир Швидкий. Але виготовлена ним деталь значно поступалася якістю деталі з верстата токаря заводу

радіовиробів Валентина Кочержина. Хороший час показали Микола Крупа з головного заводу об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» та інші. А найкращим по якості було оцінено вироб Миколи Капустя.

Найбільшу ж кількість балів в сумі за рівень теоретичної підготовки і виконання практичного завдання набрав Валентин Кочержин. Йому і було вручено вимпел «Кращому молодому токарю області, 1974 р.». Друге місце виборює токар місцевого заводу радіовиробів Сергій Жданов. За найкращі знання з теоретичної підготовки цінним подарунком було нагороджено токаря заводу радіовиробів Валерія Починка.

П. КУЦЕНКО,
сценар «Молодого комунара».

ВІДЗНАКА МІСТА-ТРУДІВНИКА, МІСТА-ВОЇНА

(Закінчення).

сягненнями, достроково виконати завдання дев'ятої п'ятирічки.

За великі успіхи, досягнуті трудящими міста в господарському і культурному будівництві, і в зв'язку з 800-річчям заснування Полтава нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора. 12 липня в обласному музично-драматичному театрі імені М. 9. Гоголя відбулись урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста, а також воїнів Радянської Армії, присвячені знаменному ювілею і врученню високої нагороди Вітчизни.

Збори відкрив голова Полтавського міськвиконкому М. В. Безверхній.

З величезним піднесенням обирається почесна президія в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Слово надається членові Політбюро ЦК КПРС, членові Президії Верховної Ради СРСР, Першому секретареві ЦК Компартії України тов. В. В. Щербинському, тепло зустрінутому присутніми. Від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР, а також від імені ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів республіки він палко поздоровляє присутніх, усіх трудящих міста і області з 800-річчям Полтави і нагородження її орденом Трудового Червоного Прапора.

Тов. В. В. Щербинський виголошує промову, в якій відзначає, що Полтава за роки Радянської влади перетворилася в один з найбільших промислових і культурних центрів країни, стала квітучим соціалістичним містом, підкреслює, що досягнення полтавців — це результат самовідданої праці радянських людей, дружби і взаємодопомоги народів нашої країни.

Потім тов. В. В. Щербинський оголошує Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження Полтави орденом Трудового Червоного Прапора і під бурхливі оплески прикріплює його до прапора міста.

З високою нагородою полтавців тепло поздоровили перший секретар Куйбишевського обкому КПРС В. П. Орлов, кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Харківського обкому партії І. З. Соколов, офіцер Г. В. Ерасимов — представник військової частини, яка носить найменування «Полтавської», перший секретар Великотирновського окружного Болгарської Компартії Николе Василев, завідувачий відділом Кошалінського Восходського комітету ПОРП Фабіан Капуста.

На адресу урочистих зборів надійшли вітальні листи і телеграми від партійних і радянських організацій, колективів промислових підприємств, колгоспів і радгоспів, установ і навчальних закладів, від окремих громадян, а також телеграма з борту станції «Салют-3» від льотчика-космонавта СРСР, Героя Радянського Союзу, почесного громадянина Полтави П. Р. Поповича, яка була оголошена під оплески присутніх.

З великим піднесенням приймаються вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Ради Міністрів УРСР.

На зборах без присутній кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського обкому партії В. М. Цибулько.

(РАТАУ).

Агітбригада «Мастерок» комбінату «Кіровоградградбуд» завжди в дорозі. Культарміяці виступають як будівельників майданчиків, серед хліборобів області. Їх літературно-музична композиція «З ліричним наступом» користується найбільшою популярністю у глядачів.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ЗАПРОШУЄ КНИГА

Курціо Малапарте. Капут. Видавництво «Радянський письменник», К. 1974 р. Роман. Переклад з італійської.

Книга К. Малапарте цікава як своєрідний аналіз фашизму, як заклик до пильності перед будь-якими його проявами.

Василь Минко. Моя Минківка. Видавництво «Дніпро». Повість, оповідання. К. 1974 р.

До книги входить автобіографічна повість «Моя Минківка», в якій автор розповідає про своє дитинство і юність, що припадають на час народної боротьби за перемогу Жовтня на Україні, повість «Ярина Черкес», яка відтворює події на селі в період колективізації, кіномедія «Життя Дажбога» та оповідання.

Антар Гідаш. «Пап Фіцек». Видавництво «Дніпро». К. 1974 р. Переклад з угорської. Роман «Пап Фіцек» — найкращий твір відомого сучасного угорського прозаїка і поета. Це широка панорама угорського життя перших десятиріч ХХ ст., сповнених різочких соціальних конфліктів.

«Володимир Базилевський ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ» документальна повість»

— Так точно! — пристукнув закаблуками своїх цивільних черевиків, — власною персоною.

А за годину-півтори вони вже були на тому березі Славути і, благословляючи щасливий випадок, мирно котили рівнинним степом.

Марія і Мірра Григорівна, збентежені довгою відсутністю казаяна, тепер знову пожвавішали і вже з надією вдіялися в затуманені відноокруги полів з пірамідальними шпильми тополь ближнього села.

Того ж дня всі троє мали знову нагоду перекозатися у справедливості приказки, що гора з горою не сходиться, з ось людина з людиною — обов'язково.

Втім, можливо б, і промчала ота урядова машина мимо, коли б Феодосій Деомидович, що правив за кучера, не перегородив їй шлях своїм возом. Трапилось це на повороті, і доки розвертався, нагукуючи на конячин, що геть вибилися з сил, машина зупинилася, і чорнявий чоловік у білій тенісці, прочинивши дверцята, нетерпляче вигукнув:

— Ну, що там у вас скоїлось? Гетьманець повернувся, аби кинути на той невдоволений голос сердиті слова, та так і завмер, по-дитячому розтуливши рота.

— Василь! — Тодось! Вони обнялися і, за одвічною чоловічою звичкою, незграбно поплескали один одного по плечах.

— Оце так зустріч, дивина та й годі! — казав Василь Никифорович Дамаскін, дивововно озирваючи з ніг до голови друга добрянської молодості, — а я спершу глянувши на тебе, подумав грішним ділом: дідуган якийсь. Закіптюжений увесь і бороду он яку залустив...

Лікар механічно торкнувся обличчя і цупка, давно неголена щетина зашурхотіла під пальцями. За ці кілька неприємних днів і ночей, що здавалися вічністю, було не до власної персоні.

Феодосій Деомидович іронічно хмикнув і кивнув у напрямку машини:

— Тобі, звісно, легше... — Так, зовсім легко, — гірко посміхнувся Дамаскін. Але тут же струсив тіль задуми, що на мить оповила чоло:

— І куди прямуєш? — Звісно куди — на Ростов... — Ні, туди не можна... — Чому?

— Там скоро будуть німці. Ось у Куйбишев — будь паска, там безпечніше... — Ви що ж, усю країну віддасте фашистам, а самі хто куди? — гнівно вигукнула слова обурення. — Воно й зрозуміло — швидкісним транспортом. Не те, що ми грішні.

Василь Никифорович нахмурився:

— Бачиш, друже, це значно складніше, ніж може здатися з першого погляду. Для деякого відступ наш — втеча, і тільки для небагатьох — вимушений і в багатьох відношеннях запрограмований план дій. Фашист сильний. І нам ще треба нарощувати нашу матеріальну базу, аби скопитися з ним у вирішальному поєдинку Тому доцільніше на даному етапі — заманити його вглиб країни з тим, щоб зібратися з силами.

— Себто, на манер Кутузова? — Коли хочеш, так. Тобі ж раджу — добирайся до Пензи... Це місто буде за нами.

— А ти ж куди тепер?

— А ти ж куди тепер?

(Продовження. Початок в номерах за 11—29 червня, 2, 4, 6 та 13 липня).

— Я знаю: вам важко буде, — сказала завідувача другою міською поліклінікою Г. М. Назаренко Валерію Безлюдьку. — Вас обрали комсомольським ватажком, ви працюєте і навчаєтесь в інституті, закріплені за дільницею, але ж на Кіровоградській фабриці «Побутемблі» немає ні штатного медпрацівника, ні медпункту. І я б хотіла вас просити...

Але Валерій не дав їй договорити:

— Я згоден вчити людей, — сказав він.

З того часу кожного четверга поспішав Валерій на фабрику проводити заняття з сандружинницями.

Працювати доводилось не в найкращих умовах. Не було постійного місця для занять. Шукали його кожного разу. Траплялось так, що з якихось поважних причин сандружинниці не відвідували заняття. Безлюдько знаходив інші форми їх підготовки:

«Я ЗГОДЕН ВЧИТИ...»

організовував навчання через командирів чи ланкових і найбільш підготовлених товаришів.

А коли бачив, що якась з розглянутих тем важко давалась слухачам, він терпляче і докідливо намагався роз'яснити, показати її на конкретному прикладі.

І ось настали екзамени. 23 сандружинниці і вісім санпостовців успішно склали їх. Кращих результатів добились командир дружини верстатниці Л. С. Семеновва, її заступник шліфувальниця М. В. Курлова, командири ланок О. П. Воробйова, Г. Ф. Щербань і багато інших.

Але заключним етапом занять, справжньою перевіркою їх готовності виконати свої обов'язки стали міські змагання санітарних дружин.

Не дивлячись на те, що в суботу багато учасниць працювали в другу зміну, на змагання прийшли всі дружно і організовано, дівчата продемонстрували найвищі знання, витримку. Під непокотливим сонцем, перебуваючи в індивідуальних засобах захисту, зуміли подати першу медичну допомогу більш як тридцятью потерпілими, відвітувати перед суддями на всіх шести етапах змагань...

Цій наполегливості і настирливості їх вчив фольдшер другої поліклініки Валерій Безлюдько.

І. СКРИННИК,
наш громадський
кореспондент.
м. Кіровоград.

— Ну, в мене тут ще багато роботи, — загадково усміхнувся Дамаскін...

...Уже перебуваючи в Урлеїці, в одному з льотневих номерів «Правди» за 41-й рік Гетьманець прочитав, що за особливі партизанські заслуги Дамаскіна Василь Никифорович нагороджений орденом бойового Червоного Прапора.

Так ось для якої роботи лишився Василь в тилу!

7.

ДИВНА НАЗВА — УРЛЕЙКА. ПІДСОБНЕ ГОСПОДАРСТВО. «ЯКЕ ШАСТЯ, ЩО ВИ ПРИХАЛИ!» НАКАЗ НАРОДНОГО КОМІСАРА ЗАЦВІТЛЕННЯ САДИ... НОСТАЛЬГІЯ.

ДИВНА РІЧ: через багато зим та ва-сен роки перебування в евакуації постануть, оповиті серпанком молодості і загадковості, видадуться йому чи не найкращими в його житті. І це, не зважаючи на всі труднощі, прикраси, недосипання, щоденну напругу — фізичну і духовну. Найближчим друзям, усміхаючись, пояснював: «бачите, було мені тоді близько сорока, а за твердженням древніх — це час розквіту людської особистості. Ось і вистачило мене на все».

Так, тоді його справді вистачало на все. Недаремно, коли пригадував той урлеїський період, ніяк не міг позбутися відчуття, що був то один день, тільки один-єдиний, який жодного разу так і не перервався за три роки. День максимумно ущільнений, насичений подіями, що стрімко напливали одна на одну, мов кадри у детективному фільмі.

Незнайоме місто Пенза. Покинувши Марію і Сашка з усім гамузом на вокзалі, він іде вузькою вулицею міста, розташованого на Привольській височині — молодого обласного центру, ровесника Кіровограда. Роззираючись усбіч, шукає облатородивділ.

Зараз Феодосій Деомидович дивиться на того молодого кремезного чоловіка, що блукав вулицями Пензи, очима, що подорослішали на тридцять років. І йому трохи дивно спостерігати за ним, як за сторонньою людиною. Ось той чоловік на мить зупиняється перед невисокою кам'яницею, піднімається стрімкими крутосходами вгору, стукає у двері завідувача. Літній білявий чоловік (як його прізвище? Здається, Захаров?) невдоволено відриває від паперів очі і запитально дивиться на зарослого відвідувача в запиленому перем'ятому костюмі. Та вже за кілька хвилин обличчя його радісно розцвітає:

— Здорово! Це ж сам всевишній мені вас посилає. Тут у нас ситуація з кадрами, в роботі стільки, що й уявити не можна... Може запропонувати відразу кілька місць. Хочете в госпіталь? Там вас зустрінуть з розпростертими обіймами... Хірурги нам потрібні позаріз...

— Я дільничний сільський лікар, — відповідав гість, — мало певний досвід роботи на селі і воля би працювати в умовах, які мені добре відомі.

— Це твердо? — Звичайно. Інакше й не мислю своїх робіт!

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

— Гарно, — Захаров замислюється... Та що хиліт жвавіше:

(Далі буде).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

17, СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Навколо ріди всі місця». (М). 10.00 — «Луна кохання». Телевізійний художній фільм. (М). 11.30 — «Радянський характер». Тележурнал. (М). 15.35 — «Суворовіца». Документальний фільм. (М). 15.45 — «Наша вулиця».

(М). 16.45 — Тележурнал «Прогрес». (Львів). 17.15 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 9 серія. (Польща). 18.00 — «День з днем». (Кіровоград). 18.15 — «Екран збирає друзів». СРСР — ПНР. (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АН СРСР В. Г. Афанасьєв». (М). 19.30 — Кінокомедія «Перша рукавичка». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Майстри місяця». (М). 22.40 — «Гвицьовальний зал». (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.30 — Для школярів. «Навколо ріди всі місця». (М). 10.00 — «Луна кохання». Телевізійний

художній фільм. (М). 11.30 — Новини. (К). 11.45 — «Молодь академічного». Зустріч з акторами Білоруського державного академічного театру ім. Я. Купали. (К). 12.45 — Музична кінокомедія «Кето і Котє». (К). 16.45 — «Наука сьогодні». (М). 17.15 — «Народні таланти». (Дніпропетровськ). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Телефільм. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Поради лікаря». (К). 19.45 — «Кіт м'язичний». (К). 20.45 — «На обранці дити». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Жинва — ударний фронт». Сільськогосподарський тиждень. (К). 21.45 — Художній фільм. (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

18, ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Творчість юних». (М). 10.00 — Кінокомедія «Перша рукавичка». (М). 11.30 — «Пам'ять вогнених днів». До 30-річчя з дня визволення Львівської РСР від німецько-фашистських загарбників. (Вільнюс). 15.30 — Теленарис. (М). 15.45 — «Шахова школа». (М). 16.15 — «Три зустрічі». Концерт-нарис. (М). 17.00 — «Чотири танкісти і собака». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 9 серія. (Польща). 18.00 — «Жинва — ударний фронт». Виступ заступника начальника вироб-

ничого управління автотранспорту В. С. Ватульова. (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Тетра «Дзвіночок». (М). 18.30 — «Подвиг». (М). 19.00 — Концерт лауреатів 5 міжнародного конкурсу ім. П. І. Чайковського. (М). 19.20 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Гравець». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Ваша думка». (М). 22.20 — Сторінки творчості письменника В. Каверіна. (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Творчість юних». (М). 10.00 — Кінокомедія «Перша рукавичка». (М). 11.30 —

«Пам'ять вогнених днів». До 30-річчя з дня визволення від німецько-фашистських загарбників Литовської РСР. (Вільнюс). 16.25 — «За підписанням XXIV з'їзду КПРС». «Тернопільські наріпани». (К). 16.45 — «На златі комсоргів шкіл України. (Одеса). 17.30 — Для дітей. «Мандрівки Гнатика-юнатика». (Дніпропетровськ). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Документальний фільм «Компас вказує на світ». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Я. Кунава. «Павлінка». Вистава. (К). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). Програма «Час» (М). 22.30 — «На лавах республіки». (К). 22.35 — Вечірні новини. (К).

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ?

Харківський інститут інженерів залізничного транспорту імені С. М. Кірова

оголошує прийом студентів на 1974—1975 навчальний рік на перші курси для навчання в харківському, київському, донецькому філіалах за такими спеціальностями:

денне навчання в Харкові: автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті, вагонобудування і вагонне господарство, організація механізованої обробки економічної інформації, будівельні та шляхові машини і обладнання, будівництво залізниць, шляхи і шляхове господарство, тепловози і тепловозне господарство, економіка і організація будівництва на залізничному транспорті, експлуатація залізниць, економіка і організація залізничного транспорту;

вечірнє навчання (Харків): промислова термодинаміка, промислове і громадянське будівництво, тепловози і тепловозне господарство, будівельні шляхові машини та обладнання;

вечірнє відділення (Донецьк): автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті, будівництво залізниць, шляхи і шляхове господарство, експлуатація залізниць;

вечірнє відділення (Київ): вагонобудування і вагонне господарство, автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті, експлуатація залізниць;

ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ: автоматика, телемеханіка і зв'язок на залізничному транспорті, вагонобудування і вагонне господарство, експлуатація залізниць, промислове й громадянське будівництво, будівельні і шляхові машини, будівництво залізниць, шляхи і шляхове господарство, тепловози і тепловозне господарство, економіка і організація залізничного транспорту, бухгалтерський облік, промислова термодинаміка, електрифікація залізничного транспорту.

Прийом до інституту проводиться у відповідності з правилами прийому до вузів на 1974—75 навчальний рік.

Заява про прийом до інституту подається на ім'я ректора із зазначенням обраної вступником спеціальності.

ДО ЗАЯВИ ДОДАЮТЬСЯ: документ про середню освіту (оригінал), характеристика для вступу в інститут, п'ять фотокарт (без головного убору, розміром 3х4 см.), медична довідка (форма № 286), довідка з місця проживання (для вступників на вечірній і заочний факультети), виписка з трудової книжки.

Вступник пред'являє особисто паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво.

Заяви приймаються від вступників і вступні іспити проводяться у такі строки:

на навчання з відривом від виробництва: прийом заяв з 20 червня до 31 липня, вступні іспити з 1 по 20 серпня;

на заочний факультет: прийом заяв з 20 квітня до 31 серпня, вступні іспити з 15 травня до 10 вересня;

на вечірній факультет: прийом заяв з 20 червня по 31 серпня, вступні іспити з 11 серпня до 10 вересня.

Вступні іспити проводяться з таких дисциплін: математики (письмово і усно), фізики (усно), російської мови і літератури (теор).

Зарахування до інституту проводиться в порядку, встановленому правилами прийому до вузів на 1974—75 навчальний рік.

Прийжджі студенти забезпечуються гуртожитком.

Адреси інституту: м. Харків, 50, площа Фейербаха, 7. Телефон: 22-10-12, приймальній комісії;

м. Київ, вул. Брюллова, 8, телефон: 23-43-42; м. Донецьк, 18, вулиця Горна, 6, телефон: 62-5-31; 62-3-21; 62-4-01.

РЕКТОРАТ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3 ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, вугільних шахт і розрізів місто і області з числа юнаків і дівчат, які мають середню освіту, а також молоді, демобілізовані з лав Радянської Армії — із строком навчання — 1—1,5 року, а з освітою за 8—9 класів у віці 15 років із строком навчання — 2 роки.

Прийом провадиться з таких професій:

із середньою освітою: прохідники вугільних шахт, машиністи електропозів, слюсарі-ремонтники, машиністи гірничо-транспортних машин і механізмів, токарі по металу, водій-автослюсарі, продавці продовольчих товарів, продавці промислових товарів (1 рік навчання), слюсарі-інструментальники, слюсарі по складанню металоконструкцій, слюсарі-ремонтники, електрослюсарі підземних робіт широкого профілю (1,5 року);

з освітою за 8—9 класів: електромонтери по ремонту і монтажу промислового електрообладнання, слюсарі по ремонту металоконструкцій і промислового обладнання, токарі по металу, слюсарі-інструментальники, слюсарі-авторемонтники (2 роки навчання).

Учням гірничих професій із середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців на місяць, учням із середньою освітою, які навчаються за спеціальностями металістів і продавців виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців. Учням з восьмирічною освітою виплачується стипендія у розмірі 23 карбованці 50 копійок.

Учні всіх спеціальностей при проходженні активної виробничої практики на підприємствах одержують додатково до стипендії 33,3 процента від заробленої суми. Учні, які навчаються на «відмінно», одержують підвищену стипендію на 25 процентів, а які навчаються на «добре» — на 15 процентів.

Ті, що гостро потребують житла, забезпечуються гуртожитком.

Учні, які мають середню освіту, можуть продовжувати навчання на вечірньому відділенні Індустріального технікуму і філіалу Дніпропетровського гірничого інституту в місті Олександрії.

Відмінникам надається право вступу у вузи поза конкурсом.

Заяви про прийом до училища подаються на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності. До заяви додаються: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, довідка з місця проживання, характеристика зі школи, п'ять фотокарт (3х4 см.).

Прийом заяв у училище провадиться з 1 березня 1974 р.

Приймальна комісія по відбору працює з 23 до 28 серпня 1974 року. Початок занять з 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 317921, м. Олександрія, площа Кірова, № 18. Технічне училище № 3. Телефон: 37-4-03.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

оголошує прийом учнів на 1974—1975 навчальний рік.

Училище готує висококваліфікованих робітників з одержанням середньої освіти. Після закінчення училища учні одержують диплом про середню освіту і спеціальність з присвоєнням третього розряду.

Училище готує працівників таких професій:

на базі восьмирічної освіти з отриманням середньої освіти (строк навчання — 3 роки): слюсарі механоскладальних робіт, токарі по металу, електрогазозварників, слюсарів-електромонтажників;

на базі 10—11-річної освіти (строк навчання один рік): машиністів електромостових кранів — електрослюсарів.

Час навчання в училищі зараховується до трудового стажу.

В училищі приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старші, звільнені з лав Радянської Армії, (учні, що закінчили дев'ять класів, зараховуються на другий курс).

Для вступу в училище до приймальної комісії подаються такі документи: особиста заява, свідоцтво про народження, характеристика зі школи, довідка про шеплення зі школи, свідоцтво про освіту, шість фотокарт (3х4 см.), довідка з місця проживання і про склад сім'ї.

Зараховані до училища забезпечуються: із строком навчання 3 роки — безкоштовним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям. Зі строком навчання — 1 рік — стипендією в розмірі 30 крб. на місяць.

Відмінники навчання одержують стипендію в розмірі 37 крб. 50 коп.

В період виробничої практики учням виплачується 33 проценти від заробленої суми за місяць. В період навчання в училищі працюють спортивні секції боротьби, боксу, баскетболу, футболу, легкої атлетики, польового футболу. Працюють гуртки художньої самодіяльності: вокальний, танцювальний, естрадний.

Початок занять з 1 вересня.

Гуртожитком забезпечуються юнаки, що гостро це потребують.

Адреса училища: м. Олександрія-7, вул. Ватуліна, № 1, телефон: 51-4-08.

Іхати автобусом «А» або «Б» до зупинки «Жовтєве селіще».

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті

оголошує прийом учнів на 1974—1975 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання — один рік.

Приймаються юнаки віком від 17 з половиною років і старші, та дівчата віком від 16 з половиною років з освітою за 8—10 класів.

Учнів забезпечують стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирними (3 крб.) на місяць, триразовим безкоштовним харчуванням, спецодягом та форменим одягом.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

При училищі працює вечірня школа.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокарт (3х4), довідку з місця проживання, характеристику. Прийом документів з 1-го червня до 25-го серпня 1974 року.

Адреса училища: місто Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ ЗООТЕХНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ ПРОВОДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На I курсі приймаються особи з неповною середньою освітою, на II курсі — з середньою освітою.

Звертатись за довідками та надіслати документи на адресу: м. Новомиргород, Кіровоградської області, зоотехнікум.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

216050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.